

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שופטים" – פרק טו

א ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבא אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: ב ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנה שנאתה ואתנה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהינא לך תחתיה: ג ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה: ד ויילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: ה ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית: ו ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש: ז ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם

וְאַחַר אֶחָדָל: ח וַיֵּךְ אוֹתָם שׁוֹק עַל־יָרֵךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיֵּרֶד
וַיֵּשֶׁב בְּסַעֲיָף סַלַע עֵיטָם: ט וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִיהוּדָה
וַיִּנְטְשׁוּ בְּלָחִי: י וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לְמָה עָלִיתָ עָלֵינוּ
וַיֹּאמְרוּ לְאַסּוּר אֶת־שִׁמְשׁוֹן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לָנוּ: יא וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סַעֲיָף סַלַע
עֵיטָם וַיֹּאמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי־מְשָׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים
וּמַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי כֵן עָשִׂיתִי
לָהֶם: יב וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְאַסּוּרָךְ יֵרְדְּנוּ לְתִתְּךָ בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר
לָהֶם שִׁמְשׁוֹן הִשָּׁבְעוּ לִי פֶן־תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם: יג וַיֹּאמְרוּ לוֹ
לֵאמֹר לֹא כִי־אֶסּוּר נֶאֱסַרְךָ וּנְתַנּוּךָ בְּיָדָם וְהָמַת לֹא נִמִּיתְךָ
וַיֹּאסְרוּהוּ בְּשָׁנִים עֶבְתִּים חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִן־הַסַּלַע: יד הוּא־בָא
עַד־לָחִי וּפְלִשְׁתִּים הִרְיֵעוּ לְקַרְאָתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה
וַתַּהַיִּינָה הָעֶבְתִּים אֲשֶׁר עַל־זְרוּעוֹתָיו כַּפְּשֵׁתִים אֲשֶׁר בָּעָרוּ
בְּאֵשׁ וַיִּמָּסוּ אֶסּוּרָיו מֵעַל יָדָיו: טו וַיִּמָּצֵא לְחֵי־חַמּוֹר טְרִיָּה
וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיֵּךְ־בָּהּ אֶלְף אִישׁ: טז וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן בְּלָחִי
הַחַמּוֹר חַמּוֹר חֲמֻרְתִּים בְּלָחִי הַחַמּוֹר הִפִּיתִי אֶלְף אִישׁ: יז וַיְהִי
כְּכֹלְתוֹ לְדַבֵּר וַיִּשְׁלַךְ הַלָּחִי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא רִמַת
לָחִי: יח וַיִּצְמָא מְאֹד וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אַתָּה נָתַתָּ

בִּיד־עֲבֹדְךָ אֶת־הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אָמוֹת בַּצָּמָא
 וּנְפִלְתִי בְיַד הָעֲרָלִים: יט וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת־הַמַּכְתֵּשׁ
 אֲשֶׁר־בְּלַחֵי וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וַיִּשְׁתְּ וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ וַיַּחֲי עַל־כֵּן ׀
 קָרָא שְׁמָה עֵינן הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בְּלַחֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: כ וַיִּשְׁפֹּט
 אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי פְלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה:

ספר "שופטים" – פרק טז

א וַיֵּלֶךְ שֹׁמֵשׁוֹן עִזְתָּה וַיְרֵא־שָׁם אִשָּׁה זוֹנָה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ:
 ב לְעִזְתִּים ׀ לֵאמֹר בָּא שֹׁמֵשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיֵּאָרְבוּ־לוֹ
 כָּל־הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר עַד־אֹר
 הַבֶּקֶר וְהָרַגְנָהוּ: ג וַיִּשְׁכַּב שֹׁמֵשׁוֹן עַד־חֲצֵי הַלַּיְלָה וַיָּקָם ׀ בַּחֲצֵי
 הַלַּיְלָה וַיֵּאָחֵז בַּדְּלָתוֹת שַׁעַר־הָעִיר וּבְשֵׁתֵי הַמְּזוּזוֹת וַיִּסָּעֵם
 עִם־הַבְּרִיחַ וַיִּשֶׁם עַל־כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֵם אֶל־רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר
 עַל־פְּנֵי חֶבְרוֹן: ד וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה בְּנַחַל שִׁרְק וְשָׁמָּה
 דְּלִילָה: ה וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סֶרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פַּתִּי אוֹתוֹ
 וְרֵאִי בַמָּה כָּחוֹ גְּדוֹל וּבַמָּה נוֹכַל לוֹ וְאַסְרְנָהוּ לְעַנְתּוֹ וְאַנְחָנוּ
 גַּתֵּן־לָךְ אִישׁ אֶלְךָ וּמֵאָה כֶּסֶף: ו וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שֹׁמֵשׁוֹן
 הַגִּידָה־נָא לִּי בַמָּה כָּחֶךָ גְּדוֹל וּבַמָּה תֹאסֵר לְעַנּוֹתְךָ: ז וַיֹּאמֶר

אֲלֵיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם־יֹאסְרוּנִי בְּשִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר
לֹא־חָרְבוּ וְחֲלִיתִי וְהֵייתִי כְּאֶחָד הָאָדָם: ^ח וַיַּעַלְוּ־לָהּ סִרְנֵי
פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וַתֹּאסְרוּהוּ בָהֶם:
^ט וְהָאֲרָב יָשָׁב לָהּ בַּחֲדָר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן
וַיִּנְתֵּק אֶת־הַיְתָרִים כַּאֲשֶׁר יִנְתֵּק פְּתִיל־הַנְּעֹרֶת בַּהֲרִיחוֹ אִשׁ
וְלֹא נֹדַע כַּחוֹ: ^י וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הֲנִה הִתְלַת בִּי
וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזֹבִים עָתָה הִגִּידָה־נָא לִי בַּמָּה תֹאסֵר: ^{יא} וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהָ אִם־אֶסֹּר יֹאסְרוּנִי בְּעֵבֶתִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשָׂה
בָּהֶם מְלָאכָה וְחֲלִיתִי וְהֵייתִי כְּאֶחָד הָאָדָם: ^{יב} וַתִּקַּח דְּלִילָה
עֵבֶתִים חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרוּהוּ בָּהֶם וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ
שִׁמְשׁוֹן וְהָאֲרָב יָשָׁב בַּחֲדָר וַיִּנְתְּקֶם מֵעַל זֹרְעָתוֹ כַּחוֹט:
^{יג} וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן עַד־הֲנִה הִתְלַת בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי
כְּזֹבִים הִגִּידָה לִי בַּמָּה תֹאסֵר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ אִם־תֹּארְגִי
אֶת־שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֵאשֵׁי עַם־הַמִּסְכָּת: ^{יד} וַתִּתְקַע בַּיַּתֵּד וַתֹּאמֶר
אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקֶן מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת־הַיַּתֵּד
הָאֲרָג וְאֶת־הַמִּסְכָּת: ^{טו} וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמַר אֶהְבֵּתֶיךָ
וְלִבְךָ אֵין אֵתִי זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הִתְלַת בִּי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי בַּמָּה
כִּחְךָ גָּדוֹל: ^{טז} וַיְהִי כִּי־הִצִּיקָה לוֹ בַדְּבָרֶיהָ כָּל־הַיָּמִים וַתֹּאלְצֵהוּ

וּתְקַצֵּר נַפְשׁוֹ לַמּוֹת: יז וַיִּגְדֵּלָהּ אֶת־כָּל־לְבוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרָה
לֹא־עָלָה עַל־רֹאשִׁי כִּי־נִזִּיר אֱלֹהִים אָנִי מִבֶּטֶן אִמִּי
אִם־גִּלַּחְתִּי וְסָר מִמֶּנִּי כַחֵי וְחִלִּיתִי וְהֵייתִי כְכֹל־הָאָדָם: יח וַתֵּרָא
דְּלִילָהּ כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לְבוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסֶרְנִי
פְּלִשְׁתִּים לֵאמֹר עָלוּ הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד לָהּ לִי אֶת־כָּל־לְבוֹ וְעָלוּ
אֵלֶיהָ סֶרְנִי פְּלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֹּסֶף בִּידָם: יט וַתִּישָׁנֶהוּ
עַל־בְּרֻכֶיהָ וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתִּגְלַח אֶת־שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ
וַתַּחַל לְעַנּוֹתוֹ וַיִּסֶר כַּחוֹ מֵעַלָיו: כ וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ
שִׁמְשׁוֹן וַיִּקַּץ מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֵצָא כְּפַעַם בְּפַעַם וְאֲנַעַר וְהוּא
לֹא יָדַע כִּי יְהוּה סָר מֵעַלָיו: כא וַיֵּאחֲזוּהוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ
אֶת־עֵינָיו וַיִּזְרִידוּ אוֹתוֹ עֲזוֹתָהּ וַיֵּאסְרוּהוּ בַּנְּחֻשְׁתִּים וַיְהִי טוֹחֵן
בְּבֵית הָאֲסִירִים הָאֲסוּרִים: כב וַיַּחַל שְׁעַר־רֹאשׁוֹ לְצַמַּח כַּאֲשֶׁר
גָּלַח: כג וְסֶרְנִי פְּלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ לְזִבְחַת זִבְח־גְּדוֹל לְדָגוֹן
אֱלֹהֵיהֶם וּלְשִׁמְחָה וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיַדְנוּ אֶת שִׁמְשׁוֹן
אוֹיְבֵינוּ: כד וַיֵּרְאוּ אוֹתוֹ הָעָם וַיַּהֲלִלוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ נָתַן
אֱלֹהֵינוּ בְּיַדְנוּ אֶת־אוֹיְבֵנוּ וְאֵת מַחְרִיב אֶרְצֵנוּ וְאֲשֶׁר הִרְבָּה
אֶת־חֲלָלֵינוּ: כה וַיְהִי כִּי טוֹב כְּטוֹב לָבָם וַיֹּאמְרוּ קָרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן
וַיִּשְׁחַק־לָנוּ וַיִּקְרָאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסִירִים הָאֲסוּרִים וַיִּצְחַק

לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים: כו ויאמר שמשון
אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשיני והמשני
את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם: כז והבית
מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג
כשלת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: כח ויקרא
שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אף
הפעם הנה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני
מפלשתים: כט וילפת שמשון את שני עמודי התורף אשר
הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו:
ל ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל
הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר
המית במותו רבים מאשר המית בחייו: לא וירדו אחיו
וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה
ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל
עשרים שנה:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל
השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם
לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי "קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)

וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד
ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)